

MAKOM

A VIRTUAL SHAVUOT INITIATIVE

TORAH AS THE PENULTIMATE VALUE?

**WORK VS. STUDY OR STUDY VS. ACTION?
RABBANIT MICHELLE COHEN FARBER**

The weeks in between Passover and Shavuot traditionally include the study of Pirkei Avot (Ethics of the Fathers). Join Beit Avi Chai's Annual Pirkei Avot series to uncover the depth, meaning and relevance of some of Judaism's most fundamental ethical teachings and maxims. In this session we will see the role of work vs. study or study vs. action and continue to hear about the first international women's siyum hashas.

← 1 מסכת אבות פרק ו משנה ה-ו

בתלמוד בשמיעת האוזן בעריכת שפתים בבינת הלב בשכלות הלב באימה ביראה בענוה בשמחה בשמוש חכמים בדקדוק חברים ובפלפול התלמידים בישוב במקרא במשנה במיעוט שינה במיעוט שיחה במיעוט תענוג במיעוט שחוק במיעוט דרך ארץ בארך אפים בלב טוב באמונת חכמים ובקבלת היסורין: המכיר את מקומו והשמח בחלקו והעושה סייג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו אהוב את המקום אהב את הבריות אהב את הצדקות אהב את התוכחות אהב את המישרים מתרחק מן הכבוד ולא מגיס לבו בתלמודו ואינו שמח בהוראה נושא בעול עם חבריו מכריעו לכף זכות מעמידו על האמת מעמידו על השלום מתישב לבו בתלמודו שואל ומשיב שומע ומוסיף הלומד על מנת ללמד והלומד על מנת לעשות המחכים את רבו והמכוין את שמועתו והאומר דבר בשם אומר.

PIRKEI AVOT CHAPTER 6: MISHNAYOT 5-6

By study, Attentive listening, Proper speech, By an understanding heart, By an intelligent heart, By awe, By fear, By humility, By joy, By attending to the sages, By critical give and take with friends, By fine argumentation with disciples, By clear thinking, By study of Scripture, By study of mishnah, By a minimum of sleep, By a minimum of chatter, By a minimum of pleasure, By a minimum of frivolity, By a minimum of preoccupation with worldly matters, By long-suffering, By generosity, By faith in the sages, By acceptance of suffering. [Learning of Torah is also acquired by one] Who recognizes his place, Who rejoices in his portion, Who makes a fence about his words, Who takes no credit for himself, Who is loved, Who loves God, Who loves [his fellow] creatures, Who loves righteous ways, Who loves reproof, Who loves uprightness, Who keeps himself far from honors, Who does not let his heart become swelled on account of his learning, Who does not delight in giving legal decisions, Who shares in the bearing of a burden with his colleague, Who judges with the scales weighted in his favor, Who leads him on to truth, Who leads him on to peace, Who composes himself at his study, Who asks and answers, Who listens [to others], and [himself] adds [to his knowledge], Who learns in order to teach, Who learns in order to practice, Who makes his teacher wiser, Who is exact in what he has learned, And who says a thing in the name of him who said it.

← 2 מסכת כלה רבתי פרק ה הלכה ו

גדולה תורה מן הכהונה ומן המלכות, שהמלכות נקנית בשלשים מעלות, והכהונה בעשרים וארבע מעלות, והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים.

שהמלכות נקנית בשלשים מעלות, מאי ניהו, בכסף, בזהב, בנשים, בעבדים, בשפחות, בבתים, בכרמים, בגנות, בפרדסים, בבני בית, בסגולת מלכים, במדינות, בשרים, בשרות, בתענוגות, בשידה, בשידות, בסוסים, ברכב, בחרב, בשמלות, בנשק, בחילות, בבשמים, ביועצים, בצופים, במרגלים, במשפט, בחסד, ובצדקה, שנאמר כי בצדקה יכון כסא, וכתוב וסעד בחסד כסאו.

והכהונה בעשרים וארבע מעלות, אלו הם, עשר במקדש, עשר בגבולין, וארבע בירושלם. עשר במקדש, חטאת, אשם, זבחי שלמי צבוח, חטאת העוף, אשם תלוי, לוג שמן של מצורע, שתי הלחם, לחם הפנים, מותר העומה, שירי מנחות; עשר בגבולין, תרומה, תרומת מעשר, חלה, ראשית הגז, הזרוע והלחיים והקיבה, פדיון הבן, פדיון פטר חמור, גזל הגר, חרמים, שדה אחוזה; וארבע בירושלם, הבכורות, הביכורים, המורם מתודות שנים, חזה ושוק. תנא וכולם נתנו לאהרן ולבניו מכלל ופרט וברית מלח.

MASECHET KALLAH RABATI CHAPTER 5: HALACHA ב

Greater is learning Torah than the priesthood and royalty, for royalty is acquired by thirty stages, and the priesthood by twenty-four, but the Torah by forty-eight things.

That royalty is acquired by thirty refers to silver, gold, wives, servants, maids, homes, vineyards, gardens, fields, orchards..., officers..., horses, chariots, swords..., weapons..., advisors..., spies, judgement, chesed, righteousness...

And priesthood is acquired by twenty-four stages refers to sin offerings, guilt offerings, peace offerings..., showbread..., leftovers of meal offerings, teruma..., challa, first of the shearings..., pidyon haben..., firstborn animals, first fruits (bikurim)...

3 ← תלמוד בבלי יומא לה:

סיפור ראשון

אמרו עליו על הלל הזקן שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר בטרפציק חציו היה נותן לשומר בית המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי ביתו פעם אחת לא מצא להשתכר ולא הניחו שומר בית המדרש להכנס עלה ונתלה וישב על פי ארובה כדי שישמע דברי אלהים חיים מפי שמעיה ואבטליון.

אמרו אותו היום ערב שבת היה ותקופת טבת היתה וירד עליו שלג מן השמים כשעלה עמוד השחר אמר לו שמעיה לאבטליון אבטליון אחי בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמא יום המעונן הוא הציצו עיניהן וראו דמות אדם בארובה עלו ומצאו עליו רום שלש אמות שלג פרקוהו והרחיצוהו וסיכוהו והושיבוהו כנגד המדורה אמרו ראוי זה לחלל עליו את השבת

TALMUD BAVLI YOMA 35B

First Story

They said about Hillel the Elder that each and every day he would work and earn a half-dinar, half of which he would give to the guard of the study hall and half of which he spent for his sustenance and the sustenance of the members of his family. One time he did not find employment to earn a wage, and the guard of the study hall did not allow him to enter. He ascended to the roof, suspended himself, and sat at the edge of the skylight in order to hear the words of the Torah of the living God from the mouths of Shemaya and Avtalyon, the spiritual leaders of that generation.

That day was Shabbat eve and it was the winter season of Tevet, and snow fell upon him from the sky. When it was dawn, Shemaya said to Avtalyon: Avtalyon, my brother, every day at this hour the study hall is already bright from the sunlight streaming through the skylight, and today it is dark; is it perhaps a cloudy day? They focused their eyes and saw the image of a man in the skylight. They ascended and found him covered with snow three cubits high. They extricated him from the snow, and they washed him and smeared oil on him, and they sat him opposite the bonfire to warm him. They said: This man is worthy for us to desecrate Shabbat for him. Saving a life overrides Shabbat in any case; however, this great man is especially deserving. Clearly, poverty is no excuse for the failure to attempt to study Torah.

סיפור שני

עשיר אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה אם אומר עשיר הייתי וטרוד הייתי בנכסי אומרים לו כלום עשיר היית יותר מרבי אלעזר אמרו עליו על רבי אלעזר בן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות ביבשה וכנגדן אלף ספינות בים ובכל יום ויום נוטל נאד של קמח על כתיפו ומהלך מעיר לעיר וממדינה למדינה ללמוד תורה.
פעם אחת מצאוהו עבדיו ועשו בו אנגריא אמר להן בבקשה מכם הניחוני ואלך ללמוד תורה אמרו לו חיי רבי אלעזר בן חרסום שאין מניחין אותך ומימיו לא הלך וראה אותן אלא יושב ועוסק בתורה כל היום וכל הלילה

Second Story

And if a wealthy man comes before the heavenly court, the members of the court say to him: Why did you not engage in Torah? If he says: I was wealthy and preoccupied with managing my possessions, they say to him: Were you any wealthier than Rabbi Elazar, who was exceedingly wealthy and nevertheless studied Torah? They said about Rabbi Elazar ben Harsum that his father left him an inheritance of one thousand villages on land, and corresponding to them, one thousand ships at sea. And each and every day he takes a leather jug of flour on his shoulder and walks from city to city and from state to state to study Torah from the Torah scholars in each of those places.

One time as he passed through the villages in his estate and his servants found him, did not recognize him, and, thinking he was a resident of the town, they pressed him into service for the master of the estate. He said to them: I beseech you; let me be and I will go study Torah. They said: We swear by the life of Rabbi Elazar ben Harsum that we will not let you be. The Gemara comments: And in all his days, he never went and saw all his possessions and his property; rather, he would sit and engage in the study of Torah all day and all night.

← 4 תלמוד בבלי ברכות מה:

אין לי אלא ברכת המזון. ברכת התורה מנין? אמר רבי ישמעאל: קל וחומר, על חיי שעה מברך על חיי עולם הבא לא כל שכן. רבי חייא בר נחמני תלמידו של רבי ישמעאל אומר משום רבי ישמעאל: אינו צריך הרי הוא אומר "על הארץ הטובה אשר נתן לך", ולהלן הוא אומר: "ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה וגו'". רבי יהודה בן בתירא אומר: אינו צריך הרי הוא אומר "טובה", "הטובה". טובה – זו תורה, וכן הוא אומר: "כי לקח טוב נתתי לכם". "הטובה" – זו בנין ירושלים, וכן הוא אומר "הקר הטוב הזה והלבנון".

TALMUD BAVLI BERAKHOT 4B

I only have a Torah source for Grace after Meals. From where is the obligation to recite the blessing of the Torah derived? Several answers are offered:

Rabbi Yishmael said: It is derived through an a fortiori inference from Grace after Meals: Over food, which is an aspect of temporal life, one recites a blessing, all the more so one recites a blessing over the Torah, which is eternal life.

Rabbi iyya bar Na mani, the student of Rabbi Yishmael, says in the name of Rabbi Yishmael: This a fortiori inference is not necessary, as this halakha can be derived from the same verse from which Grace after Meals is derived, as it states: "For the good land that He gave [natan] you," and below, with regard to the Torah, it says: "And I will give [ve'etna] you the stone tablets, and the Torah and the mitzva, which I have written, that you may teach them" (Exodus 24:12). Here, just as giving with regard to the good land requires a blessing, giving with regard to the Torah requires a blessing.

Rabbi Yehuda ben Beteira says: Proof for a blessing over the Torah from a different verse is not necessary, as it says: "For the good [hatova] land." Two different matters are derived from different aspects of the word hatova: Tova, that is Torah, as it says: "For I have given you good [tov] teachings, do not forsake My Torah" (Proverbs 4:2); hatova, that is the building of Jerusalem, as it says: "This good mountain [hatov] and Lebanon."